

מתוך התערוכה. חש מחויבות כלפי המצולמים

המדריך לחיים בכפר

פרויקט הגמר שצילם רון עמיר בכפר ג'סר איזקא הוביל אותו לידידות עם החושבים, לסדנאות שהעביר לבני נוער, ועכשיו גם לתערוכה חדשה

את הקורס בפעם השנייה, וזה גורם לי להיות שם לפחות פעמיים בשבוע. עם הזמן נוצרים כמובן קשרים וחברויות. כמה מהתצלומים בתערוכה לקוחים מאתר בנייה של סולל בונה. אחר המצוי למים, חבר טוב שלי, חאלד, עבר שם כשומר, וסביבו התקבצו חברים. יש תצ' לום אחד שבו נראים ארבעה מהם סביב מדרוה. כשאני מסתכל על התצלום הזה, אני מרגיש שהייתי יכול להיות אחד מהם."

איך אתה מסביר את הקשר המיוחד עם התושבים ואת הרצון שלך לצלם דווקא בכפר?

"בלי קשר לצילום, יש לי רחף לאינטרס ריאקציה עם אנשים. סקרנות. בדריכה ראי שונה במקום נורא שונה יש הרבה התפעלות מדברים חדשים. בהמשך חיפשי תי את הרברים שבהם אנתנו רומים - באר פנה, ברברים שתלויים בבית, בצעירים שחיים בכפר אבל מגיבים לעולם החיצוני. מה שמעניין אותי בצילום זה לפעמים ניצי חון קטן, שמחת חיים, תיאטרליות. הצילום הוא לא של כפר ערבי סטריאוטיפי, אלא יותר מורכב. אלמנטים מסוימים מוהים, אבל זה מפליג משם."

זר איך נמנעים ממבט פטרונאי? אני חושב שבמהלך הזמן נוצר קשר הדדי עם הרבה כבוד. השם של התערוכה, 'ברוך', מדבר על מקום המפגש בין המים המתוקים שמגיעים מהגשמים לנחל ובין הים. נוצר מפגש, אבל המים לא ממש מתעי רבבים. יש משהו קולע ברימיו הזה."

"ברוך", אוצר: זורון רבינא, גלריה המדרשה, תל אביב. הפתיחה: יום חמישי, 11.1 (עד ה:2)

צילום: אסף שבתון

"בלי קשר לצילום, יש לי רחף לאינטרס ריאקציה עם אנשים. סקרנות. בדריכה ראשונה במקום נורא שונה יש הרבה התפעלות מדברים חדשים"

צילום סביבתי שהכיל את תוך הכפר וחוק הכפר, שממיר את המבט הרגיל, של מבקרים שרואים את הכפר מבחוץ, לפי נים, ותמיד עם איוו דמות או נוכחות אנר שית."

המים לא חתערבבים

היחס שלך כלפי הכפר השתנה במשך השנים? "נוצר אצלי רצון להיות יותר מעורב חברתית. לפני שנתיים התחלתי להעי ביר קורס צילום לתלמידי כיתה י', וב קיץ הצגנו תערוכה של בוגרי הקורס הראשון בבית הספר. השנה אני מעביר

הכפר. ביקשתי ממשפחות שהיו שם להס' תדר לתצלום משפחתי. כשאני מצלם, בדרך כלל חלק מהעסקה זה להביא למי צולמים עותק, או התחלתי להסתובב בכפר ולחפש את המשפחות שצילמתי. בגלל שהיתה לי סיבה קונקרטיה להסתובב בכ, נוצר קשר עם כמה משפחות ספצי פיות והתרחש מעבר מהמרחב הציבורי לפרטי. בסוף, פרויקט הגמר התמקד באר רבע משפחות שצילמתי בבתיהן. היה לי חשוב להתרכז בכמה משפחות כדי לא ליצור טיפולוגיה של משפחות, אלא ליי צור תצלומים שמבוססים על קשר, ניגור חות. משהו שנוקם לאט לאט."

יש בתערוכה גם תצלומים של נופים ושל מפגשים ותררשויות במרחב הציבורי. איפה הם צולמו?

"אחרי שסיימתי את הלימודים המשכתי לצלם בכפר. מצאתי לנכון להמשיך לצלם במקום אחד מתוך מחויבות כלפי המצול' מים. חלק בלתי נפרד מהתהליך הוא שאני מסתובב בכפר ומכיר עוד אנשים, מסתובב עם מצלמה ריג'יטלית, מצלם תושבים, מד' פיס את התמונות ומחלק. תוך כדי ההסתובבנות אני מרשה לעצמי צילום יותר חופשי ופתוח, לא מהדוק."

"בשלב מסוים הקמתי סטודיו לצילום פורטרטים בתוך כיתה גדולה במתנ"ס הנוער", אומר עמיר. "אנשים הגיעו וקי' בלו תמונת דיוקן במחיר סמלי. בתמורה למקום שהקצו לי ערכתי פעם בשבוע מפגשי צילום לכיתת מד' צים במתנ"ס. עבורי זה היה חלק מהפרויקט המתמשך והמצטבר. עניינו אותי הסיבות שבגללן מגיעים להצטלם, איך מצטלמים, ג'סטות, לבוש, שפת גוף. סדרת תצלור' מים נוספת שערכתי היא פרויקט גנות -

ליאורה לופיאן

סטטיסטית, זה הכפר הראשון או השני הכי עני בארץ. זה הכפר הערבי היחיד לאורך החוף שתושביו לא גר' רשו, כי השכנים היהודים רצו שהם ימשיכו לעבוד אצלם בניקיון ובחלקאות. מצפון לכפר נמצא קיבוץ מעגן מיכאל, אחד הקיבוצים הכי עשירים בארץ, ומדרום קיסריה, שתושביה הקימו לפני חמש שנים חומה גבוהה שישה מטרים כדי למנוע גני' בות וכדי שערך הנגל"ן שלהם לא ייפגע. ממזרח יש את כביש החוף, שנבנה כמעט על הכפר כי זה היה וול יותר מאשר לבנות אותו יותר מדרוה, על אדמת בוך", כך מתאר רון עמיר את הכפר ג'סר איזקא, שתושביו, בתיו, נופויו ניצבים במוקד תצי' לומיו, שיוצגו מיום חמישי הקרוב בגלריה המדרשה.

חשה שנוקם לאט

הקשר בין עמיר לכפר נוצר לפני שנים רבות. "במקור אני מקיבוץ יזיעים בגליל, אזור שיש בו הרבה יישובים וכפרים ערי' בייש", הוא מספר. "אחרי הצבא עברתי במעגן מיכאל, וכך הכרתי את ג'סר איזר' קא. זה כפר יפהפה האהבתי להסתובב בו, ארתו יותר חוף הריינים, לרבר עם אנשים ברותב. בשלב מסוים התחלתי ללמוד במ' דרשה לאמנות, והמשכתי לחזור מפעם לפעם לג'סר, עד שבשלב כלשהו התחלתי לצלם בו."

"כשעלה העניין של פרויקט הגמר בבית הספר, לפני שש שנים, החלטתי שהוא ייעשה בג'סר, ובחתי להתחיל להסתובב בחוף הרחצה, שהוא עדיין מרחב ציבורי, על הגבול בין תוך וחוק